

Kotilaisten suku

Kotilaisten sukuseura ry:n jäsenlehti. Kymmenes vuosikerta. Numero 1/2006

Tervetuloa sukukokoukseen Turkuun

16-17.6.2007

Koko perheen kesälomamatka Turkuun

Sukukokous järjestetään ensi vuonna Turussa, Suomen vanhimmassa kaupungissa, suomalaisen kulttuurin kehossa. Valitsimme Turun kokouspaikaksi nähtävyyksien tähden. Kokousmatkasta on tarkoitus jäädä osanottajille paljon muutakin muistettavaa kuin virallinen kokous.

Suvun yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi myös nuorten sukulaisten kokemukset sukukokousmatkasta ovat tärkeitä. Parasta olisi, jos Kotilaisten sukukokous olisi koko perheen odottama, monipuolinen ja elämyksellinen kesälomamatka.

Turun historiallisella kaupungilla on mahdollisuus muodostua elämyksiä tarjoavaksi matkan kohokohdaksi. Sen tähden kokousviikonlopun ohjelma sisältää vaihtoehtoisia tutustumiskohteita. Lisäksi aikataulussa on väljyyttä, jotta ehtisimme käydä myös ohjelman ulkopuolisissa paikoissa.

Automatkalle Turkuun kannattaa sisällyttää tutustumiskohteita matkan varrelta. Lounaisen Suomen vanha ja kaunis kulttuurimaisema poikkeaa merkittävästi muun Suomen maisemista.

Erikoinen elämys voisi olla esimerkiksi oma yksityinen matka Saaristomeren alueilla. Monet ovat jo suunnitelleet helposti toteutettavaa Ruotsin risteilyä perheen itse järjestämänä matkana kokouksen jälkeen, esimerkiksi sunnuntai-illasta alkaen.

Ohjelmallinen sukukokousviikonloppu Turussa ja siihen liitetty oma kesälomamatka muodostavat varmasti muistoissa säilyvän elämyksen lapsillekin. Matkan suunnittelu kannattaa aloittaa jo talvella.

Vahvistetaan sukuhaaroille nimet

Seuran päätehtävä on koota, tallentaa ja jakaa suvusta kertovaa tietoa. Sen kautta Kotilaisten suvun yhteenkuuluvuus syvenee ja saamme yksittäisinä ihmisinä juuremme helpommin selville. Silloin meidän on aikaisempaa helpompaa elää, kasvattaa uusia sukupolvia ja antaa heille juureva identiteetti. Ehkäpä heistä sitten tulee entistä vahvempia ja elämässä hyvin selviytyviä Kotilaisia. Tiedon kokoamiseen ja jakamiseen meillä on jo internetissä kotisivut: www.kotilaistensukuseura.fi.

Sukuseura parantaa juttujen löydettävyyttä historiasivuilta ryhmittämällä saadun materiaalin eri sukuhaariin. Sukuhaarojen nimiä ei kuitenkaan ole vahvistettu aikaisemmin. Ne ovat olleet suupuheen varassa. Puhutaan Heinäveden, Kivijärven, Pielisjärven, Ylä-Savon Kotilaisista ja muihinkin paikkakuntiin sidotuista sukuhaarojen nimistä.

Johtokunta on suunnitellut nimien vahvistamista Turun kokouksessa. Johtokunnalle ei ole ennakkokantaa, mitkä nimet vahvistettaisiin. Tietotekniikan puolesta voidaan helposti ottaa käyttöön myös uusia sukuhaarojen nimiä.

Pyydämme sukuhaaroja käsittelemään nimikysymystä kuluvan talven aikana Turussa vahvistettavaksi.

Pienikin sukuselvitys voi olla ratkaiseva tiedon murunen

Ongelmana on ollut, etteivät sukulaiset ole lähettäneet riittävästi tietoja historiasivulle laitettavaksi: juttuja suvusta, sukupuita, lähdetietoja, piirroksia tai kuvia asuinpaikoista ja monen muunlaista, aivan tavanomaista tietoa.

Ehkä hallussamme olevat tiedot ovat meille itsellemme selviä ja tuttuja asioita, mutta sitä pitääkin ajatella tulevien sukupolvien kannalta. Tässä asiassa itse kullakin tämän lehden lukijalla on parantamisen varaa. Kivijärven Kotilaisten kesätapaamisessa saimme jo lupauksen useasta sukupuun haarasta, jotka lähetetään kotisivuille laitettavaksi. Toivomme samanlaista toimeen ryhtymistä muiltakin sukuhaaroilta.

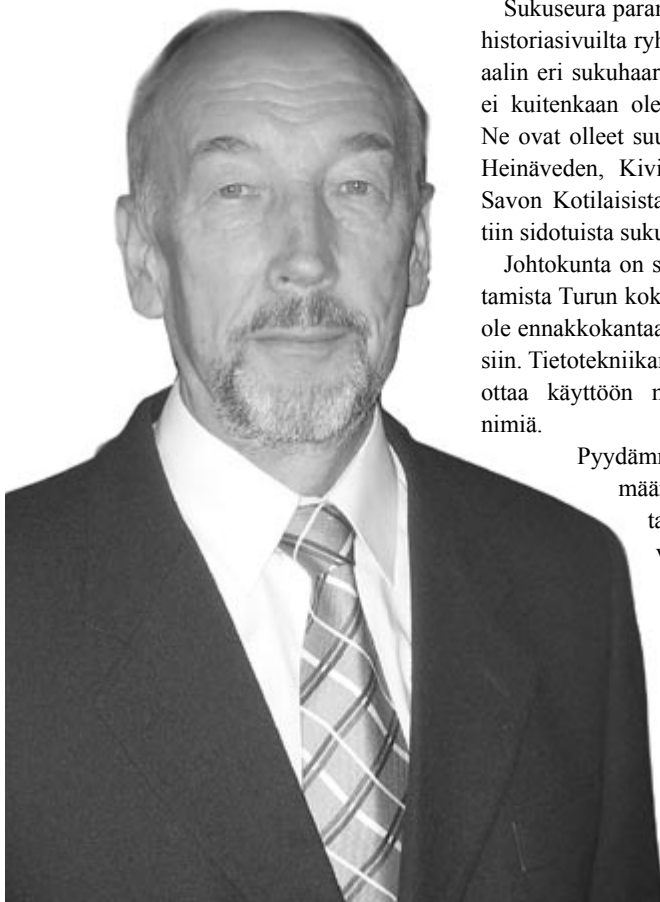
Sukuhaarojen nimien vahvistamisen myötä olisi meidän jokaisen syytä paneutua hivenen omaan sukuhaaraan, edes parin kolmen sukupolven osalta. Se on oleellista seuran sukutietojen keräämisessä. Pitkällä tähtäimellä historiasivut muodostavat lisäaineiston tulevaisuuden sukuselvityksille. Saadaan aineistoa, jota virallisista asiakirjoista ei välttämättä löydy.

Nykyaikaiset sukututkimusohjelmat ovat hyvänä apuna tietoja tallennettaessa. Siihen nimenomaan ei tarvita ”sukututkijaa”. Se käy keneltä hyvänsä. Pitää vain aloittaa kysymällä lähipiiristä. Toisaalla lehdessemme on juttu, miten asiaan aikaisemmin perehtymättömän Hannu Luotola on omassa sukututkimuksessaan edennyt lyhyessä ajassa ja millaisia kokemuksia hänellä on. Kirjoituksessa on vinkkejä sukututkimuksen aloittamisesta itse kullekin.

Toivotaan, että Turkuun tuodaan nähtäville omia aikaansaannoksiamme: sukupuupiirroksia, valokuvia ja muita sukua koskevia tiedostoja. Kokouksissa on käytettävissä laitteet myös digitaalisten tallenteiden esittämistä varten. Sukukokous on tarkoitettu nimenomaan myös sukulaisten hallussa olevan sukumateriaalin esittelyä varten.

Turussa nähdään!

Terveisin
Leo Juliuksen poika

Kotilaisten suku 1/2006 • kymmenes vuosikerta • julkaisija Kotilaisten sukuseura ry • päätoimittaja Lauri Kotilainen
• ulkoasu Petri Rotsten • ilmoitusasiat Mikko Kotilainen ja Lauri Kotilainen • osoitteenmuutokset postikortilla Anneli Wallenius,
Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi • paino AM Digipaino Helsinki 2006

Kotilaisten sukuseura ry:n johtokunta

Puheenjohtaja
Leo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Kauppatie 76 C 20
44590 Vuorilahti
p. 050 433 2730
leo.kotilainen@kotilaiset.fi

Taloudenhoitaja, osoitteet
Anneli Wallenius
Pielisjärven sukuhaara
Sinikuja 1 C
01620 Vantaa
p. (09) 878 1890
anneli.wallenius@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Isoäidinkuja 3 as 1
10650 Tammisaari
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surnet.fi

Johtokunnan jäsen
Anja Sahrakorpi
Iisalmen sukuhaara
Koivikkotie 20 F
00630 Helsinki
p. (09) 724 2312
anjasahrakorpi@hotmail.com

Johtokunnan jäsen
Aarre Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Kiertokatu 21
57230 Savonlinna
p. 040 553 8936

Sihteeri
Helena Pättiniemi
Pielisjärven sukuhaara
Haukilahdenkuja 3 C 40
00550 Helsinki
p. (09) 773 1619
ph.pattiniemi@pp.inet.fi

Johtokunnan jäsen
Mikko Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Rasilantie 280
43300 Kannonkoski
p. (014) 486 623

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmaiskortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi tai puhelimitse: (09) 878 1890. Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoiteesi. Viisinumeroisen jäsennumeron lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä on näet monia samannimisiä!

Päätoimittaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Lautamiehentie 4 C 74
01510 Vantaa
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Riitta Kitkiöjoki
Iisalmen sukuhaara
Hellantintie 21
95700 Pello
p. 040 706 3970
erkki.kitkiöjoki@pp.inet.fi

Internet-ylläpito
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@pp.inet.fi

Näin liityt Kotilaisten sukuseura ry:n jäseneksi

Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilainen, sekä Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Jäseneksi voit liittyä ilmoittamalla nimesi, osoitteesi sekä syntymäaikasi Anneli Walleniuselle kirjeellä tai postikortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, tai sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi tai kotipuhelimella (09) 878 1890. On hyvä jos mainitset myös, mistä sukuhaarasta (esimerkiksi Kivijärven, Ylä-Savon, Pielisjärven, Heinäveden, Leppä-

virran, jne.) polveudut. Tämän Kotilaisten suku -lehden välissä ei ole pankkisiirtolomaketta jäsenmaksun maksamista varten. Jos näet liityt nyt jäseneksi, Sukuseura lahjoittaa sinulle jäsenmaksuttoman loppuvuoden 2006. Jäsenmaksun suuruus vahvistetaan vuonna 2007 kolmeksi seuraavaksi vuodeksi. (Nyt jäsenmaksu on ollut 18 euroa kolmivuotiskaudelta 2004–2006.) Jäsenmaksupankkisiirto vuosia 2007–2009 varten lisätään vuoden kuluttua ilmestyvän Kotilaisten suku -lehden 1/2007 väliin.

Anneli Wallenius

Aidosti lähellä ihmistä

KANNONKOSKEN OSUUSPANKKI

OLET LÄMPIMÄSTI TERVETULLUT ASIOIMAAN PANKKIIMME!

Kannonkosken Osuuspankki
Toritie 3 A, 43300 Kannonkoski
(014) 577 66 00

Vanha yhdessä iloittamisen perinne kasvaa ja vahvistuu: Kyllä Kotilaiset osaavat kokoontua!

Kotilaiset ovat vieraanvaraisia ja osaavat kokoontua yhteen nauttimaan toistensa seurasta ja muistelemaan elämän hyviä hetkiä. Nämä kuvat ovat Pielisjärven, Kannonkosken ja Ylä-Savon Kotilaiden tapaamisista viime kesänä.

▲ Helsingin Laajasalossa asuva sukuseuramme takavuosisien puheenjohtaja Otto Kotilainen (kuvasa eturivissä toinen oikealta) tuumaili viime talvena, että jospa vielä ennen kahdeksankymmenen ikävuoden täyttymistä kutsuisi koolle synnyinseudun sukulaiset sekä vanhat metsästys- ja kalakaverit.

Tuumasta toimeen. Otto tarjosi suvulle ja ystäville keskellä kesää Pielisjärven Jennynkallion sukumuseolla kunnon kalakeitot ja pullakahvit, jotka sukumuseoyhdistyksen reippaat emännät valmistivat.

Otto korosti pikku puheessaan, ettei kyse ollut syntymäpäivistä eikä muustakaan juhlasta, vaan halusta vielä tavata paljon ystäviä. Hän suorastaan liikutui tilaisuuteen kutsua noudattaneiden paljoudesta. Paikalla oli näet kaikkiaan yli kuusikymmentä sukulais- ja vanhaa ystävää. Ja tarinaa riitti.

► Sukua kahvitauolla Kivijärven- Kannonkosken Kotilaiden kesätapaamisessa Kämärin kylässä 23.8.2006. Paikalla oli vasemmalta lukien Jorman, Leon, Mikon, Jukan ja Pekan sukua.

Kokouksessa päätettiin tehostaa sukutietojen keräämistä laatimalla myös pieniä, vain muutaman sukupolven käsittäviä sukupuun osia ja toimittamalla ne sitten seuran kotisivuille tarvitsijoiden käyttöön. Sukupuun ”osista” puhumisella ajateltiin rohkaista asiaan vihkiytymättömiäkin ryhtymään tuumasta toimeen. Samalla saatiinkin lupaus ainakin kahdesta uudesta sukupuun haarasta ensi kesään mennessä.

Toiseksi tehtiin alustava päätös pelkistää sukuhaaran nimeä luopumalla Kannonkoski-sanasta, jolloin nimeksi tulee pelkästään Kivijärven Kotilaiset. Perusteena muutokselle nähtiin, että ensimmäinen tämä sukuhaaran Kotilainen tuli nimenomaan Kivijärvelle 1500-luvun lopulla ja että nykyään tähän sukuhaaraan kuuluvia asuu kaikissa Kivijärven naapurikunnissa.

► Ylä-Savolaiset viettivät iloisen iltapäivän Vehmersalmen Litmaniemessä 5.8.2006 runsaitten ruokapatojen äärellä kauniissa pihapiirissä ja elokuun auringon hellissä. Ylä-Savon Kotilaiset lähettävät lämpimät kiitokset tapahtuman isäntäväelle Marjatta ja Lasse Kotilaiselle (kuvan vasemmassa reunassa) suurenmoisista järjestelyistä.

▲ Sukuseuramme monien vuosien ahkeran puuhaihtamisen Aino Rantasen 70-vuotissyntymäpäiviä vietettiin heinäkuun helteillä Lieksan Honkalanpäässä, Ainoon kesäviettomaisemissa Lähteenmetsän mökillä.

Ylärivissä vasemmalta Kirsti Elo, Helena Pättiniemi, Aino Rantanen, Martta Rantala, Lea Oravalahti, Merja Oravalahti, Riitta Kekoni, Marja-Leena Köpman, Oili Kotilainen. Alarivissä vasemmalta Elina Pehkonen, Maria Kotilainen, Jussi Hirvonen, Tiina Nurmi, Päivi Kotilainen ja Kyösti Pekkala. Aino lähettää näin lehden välityksellä lämpimät kiitokset kaikille paikalla olleille ja häntä muistaneille.

Tervetuloa sukukokoukseen Sokos Hotel Hamburger Börsiin Turkuun 16.–17.6.2007

Upea kokouspaikka – kohtuulliset hinnat – mukavat ihmiset!

Kokouspaikkamme Turun torin nurkalla on legendaarinen Sokos Hotel Hamburger Börs. Monen vanhan turkulaisen (jollainen itsekin 70-luvulta olen) mielestä se on Turun hienoin hotelli. Mutta koska hotelli on vasta 103 vuotta nuori, sen tunnelma ei ole yhtään tönkkö eikä tärkätty, vaan rento ja vieraanvarainen. Ja talo antaa vielä hinta- ja bonukset S-korttia vilauttaville.

■ Teksti Lauri Kotilainen ■ Kuvat Turun kaupunki, Hamburger Börs ja Laivaston soittokunta

I tse arvostan tässä hotellissa eniten letkeää ja mutkatonta palveluallttiutta: ”Ei ongelmia, kyllä hoituu!” Verkottuneena ihmisenä arvostan myös hotellin langatonta nettiyhteyttä.

Junalla lähelle, autolla torin alle

Sokos Hotel Hamburger Börsiin Turun torin kulmalle pääsee helposti kaikilla kulkuneuvoilla. Rautatieasemalta ja linja-autoasemalta on kokouspaikalle lyhyt taksimatka.

Autolla tulijat pääsevät suoraan torinaluspysäköintiin, josta hissi tuo ylös hotellin luo. Jos asut asuntovaunussa, sille löytyy paikka kohtuullisen matkan päästä.

Näin ilmoittaudumme ja majoitumme

Tule kello 12 lauantaina 16. kesäkuuta 2007 Turkuun Hamburger Börsiin, osoitteeseen Kauppiaskatu 6 ilmoittautumaan sukukokoukseen. Samalla voit majoittua hotelliin, jos päätät asua hotellissa.

Meille Kotilaisille on hotellissa tarjolla majoitus erikoishintaan tärkeällä tunnussanalla eli majoitustunnuksella: BKOT70616. Kokousväelle on myös sovittu ilmainen sisäänpääsy hotellin yökerhon ravintoloihin. (Jos sinulla on vihreä S-etukortti, napsi sillä vielä hinta- ja bonukset itsellesi!) Jos haluat asua toisaalla, olet yhtä tervetullut.

Juhlalounas ja varsinainen sukukokous

Kello 13 lauantaina aloitamme sukukokouksen juhlalounaalla kattokruunujen alla Börsin Jugendsalissa.

Varsinainen sukukokouksemme alkaa kello 14 hyvin ilmastoidussa konferenssalissa. Kokousohjelma kestää pari tuntia (kerromme ohjelmasta tarkemmin kutsukirjeessä huhtikuussa 2007). Kello 16 meillä on yli kaksi tuntia aikaa tehdä mitä haluamme.

Tuomiokirkko, käsityöläismuseo vai Aboa Vetus?

Mihin Turussa käyttäisi reilut kaksi tuntia omin päin? Aika pysähtyy seitsemän vuosisataa vanhassa Turun tuomiokirkossa. Aboa Vetus & Ars Nova -museossa taas pääset kävelemään keskiajan Turun katuja, jotka löytyivät vahingossa seitsemän metrin syvyydestä nykytaiteen museon rakennustöiden yhteydessä.

Entä käsityöläismuseo Vartiovuorella? Korttelin kolmisenkymmentä taloa säästy 1827, kun muu Turku paloi. Talojen verssaissa voi päästä katsomaan vaikka sikarin käärintää, rautanaulojen taantaa, tai viulun pohjan työstöä.

Laivalla Naantaliin ja Kultarantaan

Ole paikalla, kun bussit vievät meidät hotellilta Aurajoen laivarantaan lauantaina kello 18:30. Lähdemme silloin illallisristeilylle Rudolfina-laivalla. Menemme katsomaan mereltä idyllistä Naantalia ja presidenttien Kultarantaa. Palaamme risteilyltä iltakymmeneltä, ja bussit tuovat meidät takaisin Hamburger Börsiin.

Sukulaisilla riittää juttua illallakin

Olemme varanneet Kotilaisille Börsin yökerhon ravintolaryppäästä sellaisen nurkkauksen, jossa keskustelu onnistuu. Tunnelma ei lässähdä, ja musiikki rytmittää hyötyliikuntaa halukkaalle. Sisäänpääsy on Kotilaisille ilmainen.

Kerran kolmessa vuodessa saa jutella vähän pitempäänkin, sillä aamulla ei ole aivan aikainen herätys.

Saunaa, uintia ja kunnon aamiainen

Sunnuntaina on lupa nauttia unesta, uinnista, saunasta ja kunnon hotelliaamiaisesta. Ripeämmät ehtivät ehkä lenkillekin. Sukuhaarat kokoontuvat palaverihinsa kello 11 sopimaan esimerkiksi sukuhaaran nimestä.

Olisivatpa esi-isät näkemässä: Kotilaiset syö lounasta Jugendsalissa! Turussa!

Moderni kokouspaikkamme vuodelta 1904: Hamburger Börs.

Rudolfina ruokkii meidät ja vie katsomaan Kultarantaa.

Turun linnan mahtavuuden tajuua vasta menemällä sen sisään.

Sukukokousohjelman lyhennetty versio:

Lauantai:

- Kello 12 ilmoittautuminen ja majoittuminen Sokos Hotel Hamburger Börsissä.
- Kello 13 juhlahoukutus hotelliin Jugendsalissa.
- Kello 14 sukukokousohjelma konferenssisalissa.
- Kello 16–18:30 on aikaa tutustua Turun nähtävyyksiin.
- Kello 19–22 illallisristeily Rudolfina-laivalla Aurajoelta Naantaliin, Kultarantaan ja takaisin.
- Kello 23 kerromme toisillemme huikeita sukutarinoita Börsin yökerhossa.

Sunnuntai:

- Terveellistä aamu-unta, aamu-uintia ja aamusauanaa, sekä tukeva hotelliaamiainen.
- Kello 11 sukuhaarojen omat palaverit.
- Kello 11:30 konferenssisalissa uuden puheenjohtajan ja johtokunnan valitseminen.
- Kello 12:30 kaupunkikierrros bussilla ja opastettu tutustuminen Turun linnaan.
- Vaihtoehtoinen tutustumiskohde linnan lähellä merikeskus Forum Marinum.
- Tykkivene Karjala odottaa mahdollisia tutustujia Aurajoessa aukion laidalla.
- Kello 14 sukukokouksen päätöskonsertti: Laivaston soittokunta Timo Kotilaisen johdolla Forum Marinumin aukiolla.
- Aukiolla on Daphne-ravintola, jossa voi halutessaan nauttia päätöskahvin tai lounaan omaan laskuun.
- Täsmennetty ohjelma, ajo-ohjeet ja kartat kutsukirjeessä huhtikuussa 2007.

Päätöskokous ei päättäväisemmin!

Seuramme virallinen päätöskokous alkaa kello 11:30. Kokouksessa päätetään muun muassa uudesta puheenjohtajasta, johtokunnan kokoonpanosta ja vuoden 2010 sukukokouksen paikkakunnasta. Mutta tapaamisemme ei tuki päätty tähän.

Kierros kaupungilla ja Turun linnassa

Kello 12:30 lähdemme opastetulle bussijelulle, ja päädyimme opastetulle kierrokselle Turun linnaan. Jos et halua kävellä linnan portaikoissa, voit lyöttäytyä joukkoon, joka tutustuu tervantuoksuiseen Forum Marinum -merikeskukseen Aurajoen rannassa aivan linnan lähistöllä.

Myös tykkivene Karjala odottaa kiinnostuneita tutustujia joen rannassa saman aukion laidalla.

Messinki raikaa Timo Kotilaisen johdolla

Kello 14 on sukukokouksemme päätöskonsertti, jossa Laivaston soittokunta soittaa Timo Kotilaisen johdolla Forum Marinumin aukiolla. Timo lupaa kuultavaksemme ”orkesterin omia solisteja ja kesäisen kepeää viihdemusiikkia”.

Aukiolla on Göran Schildtin kirjoista kuuluisa Daphne-purjevere ja sen ympärille rakennettu Daphne-ravintola. Jos haluat, voit nauttia ravintolassa tai sen ulkoterassilla päätöskahvin tai lounaan omaan laskuusi, mutta Kotilaisten hintaan.

Kaikki tämä 50 eurolla:

Kalevi Kotilainen Turusta on tehnyt ahkerasti työtä, jotta tapahtumien ja tarjoilujen hinta/laatu-suhte olisi paras mahdollinen. Kun Suku-seura vielä maksaa bussien vuokrat, jää aikuisen osanottajan maksettavaksi sukukokouskuluja

yhteensä 50 euroa molemmilta päiviltä.

Tämä 50 euroa sisältää siis juhlahoukutus, kokousten kahvit ja virvokkeet, bussikuljetukset, laivaristeilyn runsain illalliseen, sekä pääsyliput yökerhoon ja Turun linnaan.

Alle 12-vuotiaat pääsevät puolella hinnalla eli 25 eurolla ja alle 4-vuotiaat ilmaiseksi.

Tarkemmat tiedot saat kutsukirjeessä huhtikuussa 2007. (Muutokset ovat mahdollisia, varsinkin parempaan suuntaan.)

Hotelliyöpyminen erikoishintaan

Kokousmaksuun ei sisälly hotelliyöpyminen, mutta Sokos Hotel Hamburger Börs tarjoaa huoneen yhdelle tai kahdelle henkilölle Kotilaisten erikoishintaan 87 euroa. Muista mainita majoitustunnus BKOT70616. Lisävuode aikuiselle maksaa 22 euroa. (Muista näyttää vihreää S-etukorttia!)

Hintaan sisältyy runsas buffet-aamiainen, aamusauna ja -uinti. Lisävuorokausi ennen ja jälkeen tilaisuuden ovat samanhintaisia. Majoittuvien asiakkaiden lisäetu avainkorttia esittämällä: 10% alennus Sokos Wiklundin normaalihintaisista tuotteista ja Aura-apteen reseptivapaista tuotteista.

Majoitusvaraukset tehdään suoraan: Sokos Hotel Hamburger Börs, Kauppiaskatu 6, 20100 Turku, puh. (02) 337 381, sähköposti hamburgerbors.turku@sokoshotels.fi.

Tästä loma vasta alkaa!

Miksipä ei aloitaisi kesälomaa heti maanantaista 18. kesäkuuta, kun olemme jo valmiiksi keskellä Suomen upeinta lomaseutua! Turussa riittää katseltavaa enemmänkin. Eikä pidä unohtaa romanttista Naantalia Muumeineen. Raision jättimäinen kauppakeskus Mylly taas sopii shoppailijalle.

Vaan jospa lähtisi Turun satamasta piipahamaan laivalla Tukholmassa, tai seikkailemaan saaristomeren autoreille koko perheen kanssa?

Tästä se loma vasta alkaa!

Uusi ravintolalaiva vai 700 vuotta vanha Tuomiokirkko?

Keskiaikainen kivitalon kellari Aboa Vetuksesta. Kuva: Aboa Vetus & Ars Nova, Ville Aakula.

Timo ja Laivaston soittokunnan hilpeät veikot lupaavat iloisen läksiäiskonsertin.

Näin syntyi isoisäni Veikko Arvid Kotilaisen

Vuonna 1984 piirtämäni, oheen pienennetty sukupuu "Veikko Arvid Kotilaisen perhe ja esivanhempien taulu" on ripustettu kunniakkaalle paikalle Pielisjärven Kotilaisten sukumuseon seinälle Lieksan kaupungin Kylälahden kylässä. Näin se sukupuu syntyi.

■ Marja-Leena Köpman

Tätini Aino Rantanen oli hankkinut Lieksan kirkkoherranvirastosta aineistoa sukututkimusta varten. Minua pyydettiin laatimaan aineistosta perhettäme esittävä havainnollinen sukutaulu.

Tehtävä oli minulle aivan uusi ja outo joten lähdin "pystymetsästä" miettimään, miten voisin asian esittää, kun olin kerran tullut sen luvanneeksi.

Päätin toteuttaa asian yksinkertaisen puun muotoon, jossa rungon muodostaisivat ukkini ja mummini ja oksat olisivat heidän lapsiaan, kaikkiaan kymmenen. Puusta tuli siten jopa symmetrinen.

Puun juuret muodostuivat Veikko Arvid Kotilaisen vanhempien suvusta sukupolvitain niin, ettei perheiden muita sisarusseurattua eteenpäin. Kustakin perhekunnasta otin mukaan vain henkilön, josta sukuhaaramme polveutuu suoraan. Yhdelle paperille käsin piirtäen ei näet todellakaan olisi mahtunut rönsyilevä, runsaslukuinen sukumme!

Tästäkö keitoksesta olen geenini perinyt?

Puuhailllessani asian parissa monena pitkäksi venyneenä iltana hämmästelinkin, kuinka monta eri sukua olikaan kytkettyyn sukupuuhuni. Tästäkö keitoksesta olen geenini perinyt? Kun työ oli vihdoinkin loppusilauksella vailla, piirsinkin taulun valmiiksi makuuhuoneeni lattialla, koska kirjoituspöydälleni ei mahtunut niin suurta paperiarkkia. Valmiiksi sain sen kuitenkin Lieksan kristillisellä opistolla pidettyyn Kotilaisten sukuseuran vuosisukukokoukseen kesäkuussa vuonna 1984.

Esitykseni on todella hyvin vaatimaton, koska käytettävissäni olevat välineet olivat vain paperia, kynä ja kirkkoherranvirastosta saadut käsin kirjoitetut paperiliuskat. Nykyään varhaisia kirkonkirjoissa olevia asioita voi selaila suoraan netistä. Uudet tiedot sen sijaan on edelleen pyydettävä kirjallisesti.

Tietokoneella voi helposti muokata laajoja kokonaisuuksia. Voi lisäillä ja korjaila tietoja asioiden tarkentuessa. Sukututkimusta varten on myös valmiita tietokoneohjelmia saatavilla. Mikään ei kuitenkaan estä edelleen laatimasta käsityönä omaa persoonallista näkemystä "sukupuuista". Pääasia on, että mahdollisimman

SUKUPUU

paljon tietoa saadaan kerätyksi ja tallennetuksi omaksi iloksemme ja jälkipolvia varten.

Sukupuu rehevöityy vuosien saatossa

Olen jo usean vuoden ajan haaveillut sukupuumme oksistona olevasta isäni sisarusarjasta kertovasta kirjoitelmasta. Jutut ja arjen tapahtumat unohtuvat ajallaan, niitä ei virallisista tilastoista löydy, ne säilyvät vain niiden ihmisten mielissä, jotka ovat itse ne kokeneet. Muistiin merkittynä tarinat säilyvät jälkipolville. Ne havainnollistavat kyseistä aikaa omien sukulaistemme kokemusten valossa.

Sukupuumme, kuten kaikki sukupuu, elää ja rehevöityy vuosien saatossa. Oksien päihin kasvaa uusia, tuoreita versoja. Olisikin jo aika täydentää vanhaa puutamme. Mummoni Hilma Margareta Utraisen sukujuuret olisi mielenkiintoista nähdä, sekä myös paljon muuta.

Mutta laajentuvat tiedot eivät enää mahdu samalle paperiarkille. Nyt tietoja pitäisi käsitellä toisin, kun siihen on välineet.

Miten periytyy Kotilaisten kuuluisa nenä?

Minkälainen seuraavasta sukupuustamme tulee, sen aika näyttää, toivottavasti jo pian. Odottelenkin, että joku sukulaistani innostuu muokkaamaan sukupuustamme uuden ja ehomman version. Jopa niin hienon, että me itse kukin istua pönötämme sukupuun oksilla valokuvattuina. Kuvista jokainen voi nähdä, miten Kotilaisten kuuluisa nenä periytyy meidän sukuhaaramme.

Sukututkimuksen ja siihen liittyvien asioiden esittämiseen on monta hyvää tapaa. Tekemätöntä työtä on paljon ja odottaa vain meidän aktiivisuuttamme. Kerätkää tietoja, valokuvia, kertomuksia, haastatteluja! Sanoisinpa että tarttukaakin toimeen, hyvät sukulaiset! Sieltä voi omien perheiden juurien osalta löytyä monenlaisia "aarteita". Vastaa voi todella tulla mitä yllättävimpiä asioita! Kukapa sen tietää, ellei ota selvää!

Jossain vaiheessa me kaikki Kotilaisten perheet yhdistämme sukutaulumme ja niin siitä sitten tulee vihdoinkin julkaisu, joka on kaikkien Kotilaisten sukutaulu. Iso ja näytävä kirja, jota voimme ylpeydellä esitellä! Tässä ovat juuremme, tällaisia me olemme!

Vihjeitä aloittelevalle oman sukunsa tutkijalle NÄIN PÄÄSIN SUKUNI JUURILLE

■ Hannu Luotola

Kirjoittaja Hannu Luotola on eläkepäiviään Saarijärvellä viettävä prikaatikenraali, joka kiinnostui sukututkimuksesta aktiivipalveluksensa päätyttyä.

Kiinnostus omaan sukuun – harrastuksena sukututkimus – syntyy usein vasta varttuneella iällä. Minun kiinnostukseni sukuni tutkimiseen konkretisoitui, kun aktiivipalvelukseni päättyi puolustusvoimissa.

Harrastukseni alussa huomasin paikallislehdessä ilmoituksen sukututkimuskurssista. Kurssi opasti oikeille jäljille kertomalla, mitä sukututkimus on, ja mistä löytää mitään.

Olen toki aina ollut kiinnostunut suvustani. Isäni äidin sukuun (Rahkoset) tutustuin pinta-puolisesti kymmenisen vuotta sitten, jolloin sain tietää Rahkosten sukuseuran perustamisesta. Tilannetta seurasin liittymällä seuran jäseneksi ja lukemalla 1–2 kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehtä ”Rahkoset”.

Hankin myös seuran alkuvaiheeseen liittyviä pelkistettyjä sukututkimuksia (henkilöluetteiloita ja sukupuita). Nämä taltioin niitä sen perusteellisemmin tutkimatta mappiin ajatukseni ”sitten joskus...”. Osallistuin myös joka toinen vuosi järjestettäviin sukukokouksiin.

Vastavuoroista tietojen vaihtoa

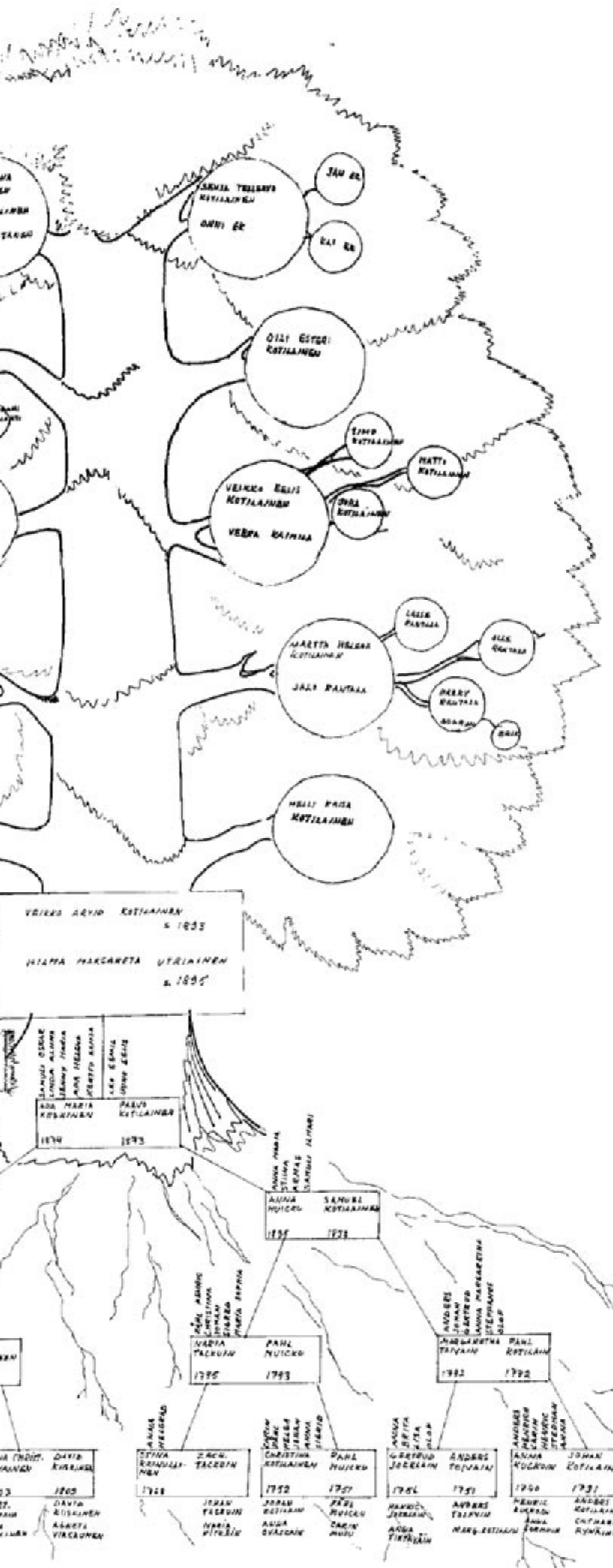
Tiesin äitini sukua (äidinisän puolelta Aaltonen, äidinäidin puolelta Wilson) tutkittavan. Sukuseuroja ei ollut siihen tarkoitukseen perustettu, mutta eläkkeellä olevat yksityishenkilöt tekivät tarmokasta työtä. Vastapalveluksena heille antamiini tietoihin sain käyttööni sukuselvityksiä, jotka nekin taltioin mainittuun mappiin.

Saatuani vaimoni antaman käskyn ”Haluan asua omassa talossa kesämökkipaikallamme Saarijärvellä Summasjärven rannalla!” toteutettua alkoi kiinnostukseni isäni isän sukuun kasvaa. Tätä neljännessähän omista sukujuuristani ei kukaan ollut tutkinut.

Historiankirjoista hautakiviin

Kiinnostukseni lisääntyi siinä määrin, että perehdyin kotikuntani historiaan kirjojen kautta. Saarijärven historia on maaseutukunnan historiaa, varsin perusteellisesti tutkittua, ja kunnassa asuneet suvut ja talot on mainittu. Näin minulle muodostui pääpiirteinen kuva mahdollisista sukujuuristani ikään kuin vuosisatojen takaa nykypäivään päin. Tosin tiedostin koko ajan mahdollisten ”mutkien oikomisten” vaaran johtopäätelmien teossa.

Nykypäivästä menneisyyteen lähdin kokoamalla hallussani olleiden perukirjojen ja muiden asiakirjojen perusteella sukuluetteiloita perhekunnittain. *Jatkuu sivulla 14*

Leppävirran Hankamäen Kotilaisten ”perhekuva” elokuussa 1920. Isäni Juho Einari on serkkuna mukana kuvassa. Takarivissä vasemmalla on Aili (Räsänen) 16.12.1903–1993, Juho Einari 9.2.1900–14.7.1983, Aarne 6.12.1898–29.12.1962 ja Heikki 8.7.1901–noin 1970. Takaa katsoen toisessa rivissä vasemmalla Anna (Savolainen) 2.11.1906–13a.10.1988 ja Kaarina (Soininen) 25.3.1910–2006. Takaa katsoen kolmannessa rivissä vasemmalla vanhaemäntä Vilhelmiina (o.s. Tuomainen) 23.12.1871–31.12.1941, Villen vaimo Aino (o.s. Mikkonen) 6.12.1894–23.3.1922, sekä isäntä Ville 25.2.1897–27.1.1963. Ainin sylissä keskellä Tauno 11.6.1920–noin 2001. Edessä oikealla Otto 23.5.1913–noin 1965.

Soisalon saaren sinnikäs suku LEPPÄVIRRRAN KOTILAISET

■ Vesa Kotilainen

Kotilaisten sukua on vuosina 1560–1570 asunut maa- ja verokirjojen mukaan Mikkelin seudulla kahdeksan taloa ja Rantasalmella kolme taloa.

Nykyisen Leppävirran kaakkoinen osa kuului senaikaiseen Rantasalmen suurpitäjään. Ensimmäiset asukkaat lappalaisten jälkeen Leppävirran seutu sai vasta 1400-luvun lopulla.

Vanhin tiedossani oleva leppävirtalainen Kotilainen, etunimeltään Heikki, on syntynyt noin 1620 Monninmäessä, nykyisin Monninmäkenä tunnetussa kylässä. Kotilaisten asuinalueita Leppävirralla 1600–1700-luvuilla olivat Monninmäen lisäksi Riihiranta, Mustinsalo, Saahkarlahti, Sarkamäki, Näänänmaa, Hankamäki ja Saamainen.

Esivanhempani asuivat Soisalon saarella

Lähin sukuni on asunut Hankamäellä. On varsin todennäköistä, että vaimot löytyivät lähiseuduilta, sillä kulkuyhteydet olivat 1800-luvun loppuun asti erittäin huonot. Silloin alkoi laivaliikenne Soisalon saaren ympäristössä, mikä helpotti liikkumista jopa lähimpään kaupunkiin Kuopioon. Maitse kulkureitteinä olivat kinttupolut ja jokunen hevosilla kulkeellinen tiepahanen.

Isäni löysi tulevan äitini noin seitsemän

kilometrin pituisen oikopolun päästä Mustinmäeltä 1920-luvun alussa. On hyvin luultavaa, että kaikki minun esi-isäni ja -äitini sekä sisarukseni Liisi ja Unto ovat syntyneet Soisalon saarella. Minua viisi ja puoli vuotta vanhempi veljeni Kauko ja minä olemme syntyneet mantereen puolella Leppävirran kirkonkylässä.

Heinäveden Kotilanmäelle ja takaisin

Vaikka yksi esi-isistäni, Matti, muutti 1727 vaimonsa Sesilian o.s. Liukko ja vuoden ikäisen Laurin kanssa Saahkarlahdesta Heinävedellä sijaitsevalle laajalle ja melko korkealle mäelle, joka on saanut nimekseen Kotilanmäki, niin tämäkin asuinpaikka sijaitsee Soisalon saarella. (Tästä muutosta sai alkunsa Heinäveden Kotilaisten monilukuinen ja maineikas sukuhaara. Siitä en kuitenkaan kerro tässä kirjoitelmassa enempää.)

Takaisin Leppävirran puolelle muutti 13. tammikuuta 1809 kolme esi-isäskupolveani. He olivat Pekka, edellä mainitun Laurin poika, ja Pekan poika Juho, sekä Juhon poika Pekka, kaikki perheineen, yhteensä yksitoista Kotilaista.

Ankeat elinot varsinkin maaseudulla

Esivanhempieni elinot, kuten muidenkin

sen ajan suomalaisten, etenkin maalaisten, olivat erittäin ankeita aina 1800-luvun loppuun asti. Savupirtit olivat yleisiä asuntoina ja pellot tehtiin kaskeamalla. Valaistuksena olivat miltei yksinomaan päreet. Yksi mukavuus heillä oli, joka nykyisille suomalaisille on jo harvinaista ylläilyä. Se oli savusauna!

Ruokapuoli oli saatava omasta pellosto ja kotieläimistä. Metsänriista ja marjat sekä järven antimet olivat merkittävä lisä sen ajan ruokapöydissä. Vaatetukseen tarvittavat ainekset saatiin eläin- ja kasvikunnasta. Näitä olivat muun muassa turkikset, nahkat, lampanvilla ja pellava.

Leppävirralla asuu nyt 35 Kotilaista

Minulla ei ole tietoa Leppävirran Kotilaisten lukumäärästä menneiltä vuosisadoilta. Joka tapauksessa muuttoliike on koskettanut myös heitä varsinkin viimeisen sadan vuoden aikana. Suurinta muuttoliike lienee ollut Helsinkiin sekä Kuopioon ja Varkauteen. Tällä hetkellä Suomessa asuvista Kotilaisista, joita on 1949, asuu Leppävirralla ainoastaan 18 miespuolista ja 17 naispuolista henkilöä. Ulkomailla asuu nyt 152 Kotilaista.

Vaikka Leppävirralla asuvat Kotilaiset ovat epäilemättä kunnan väkeä, sukuseura-asiat ovat jääneet heille vieraiksi. Kun sukuseuramme perustettiin vuonna 1954 naapurikunnassa

Heinävedellä, paikalla ei ollut yhtään silloista Leppävirralla asuvaa Kotilaista. Paljon paremmin ei ollut asianlaita vuonna 1987. Silloin Leppävirralla pidetyssä sukukokouksessamme oli 175 osanottajaa, mutta paikallista väkeä vain yksi henkilö. Tosin järjestelyjen päävastaussa oli Leppävirralla ja Helsingissä syntyneitä Leppävirran sukuhaaraan kuuluvia henkilöitä.

Leppävirralta muuttaneet ovat sukuseuraväkeä

Sukuseuramme toimintaan Leppävirran Kotilaisista ovat miltei alusta alkaen innokkaimmin osallistuneet **Juho Einari Kotilainen** Hilja-vaimoineen ja lapset Liisi (Peiponen), Unto, Kauko ja **Vesa**, kaikki perheineen. Sukuseurassa toimivat myös isäni Juho Einarin serkut, **Leskisen Marjatta**, Annikki ja Olli vaimoineen sekä isäni Ville-serkun lapsista Hellin (Kolehmainen) perheineen ja Mauno Kotilainen, Aarne-serkun poika **Kalevi Kotilainen** perheineen. Myös Leppävirtataustainen **Heikki Kotilainen** ja hänen vaimonsa Aune ovat aktiivisesti osallistuneet sukuseuramme toimintaan. Lihavoidulla tekstillä mainitut henkilöt ovat kuuluneet myös Kotilaisten sukuseuran johtokuntaan.

Kirjoittaja Vesa Kotilainen toimi Kotilaisten sukuseuran puheenjohtaja vuosina 1987–1999.

Tilaa nyt itsellesi tai lahjaksi kiehtova kirja Kotilaisten sukuseura 50 vuotta

Yksissä kansissa koko Kotilaisten sukuseuran kiehtova tarina Heinävedeltä 1954 Iisalmeen 2004.

Miten kaikki alkoi Kotilanmäellä 50 vuotta sitten?

Miten majoitettiin ja ruokittiin 112 vierasta ilman hotellia?

Sukukokousten ketju: Heinävesi, Kuopio, Helsinki, Kivijärvi, Lappeenranta,

Nurmes, Kannonkoski, Lieksa, Leppävirta, Rauma, Lahti, Vantaa, Savonlinna, Iisalmi...

Mikä oli miehään Suku-Otto, sukuseuramme perustaja? Miksi Otto kasvatti parran satavuotiaana?

Millaista viestiä Otto ”salakuljetti” kolmion ja kepin mukana?

Miten syntyivät sukukerhot pääkaupunkiseudulle, Heinävedelle, Kivijärvelle, Pielisjärvelle?

Miten rakennettiin Jennynkallion sukumuseo?

Mikä on Kotilaisten musikaalisuuden salaisuus? Säveltäjä-Otto ja

Kotilaisten musiikkisuku. Miten syntyi Kotilaisten sukumarssi,

entä Kotilaisten suku -lehti?

Ruotsin kuningas ja Kelvän Matti Kotilaisen sankarillisen traaginen elämä.

Sukuseura 2000-luvulla – Kotilaiset internetissä. Ja paljon muuta!

Kotilaisten sukuseura 50 vuotta

128 suurikokoista sivua, 140 kuvaa. Tilaushinta 1 kirja vain 15 euroa + lähetyskulut 5 euroa. Kaksi tai useampi kirja yksillä lähetyskuluilla. Neljän kirjan tilaajalle viides kirja kaupan päälle! Lasku tulee lähetyksen mukana.

Tilaa sukuseuran Kullattu rintamerkki

Iisalmissa esiteltä Kotilaisten suvun tunnus riippuvine

nuottiavaimineen. Kullattua puhdasta hopeaa, sopii

kaikkiin asuihin sekä naisten että miesten käyttöön.

Hinta 12 euroa + lähetyskulut 4 euroa, useampi merkki

samoilla lähetyskuluilla. Lasku lähetyksen mukana.

Kirjatilauksen yhteydessä lähetämme merkin ilman eri lähetyskuluja.

Tilaa kirjat ja merkit postikortilla: Kotilaisten sukuseura, Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa tai netistä: www.kotilaistensukuseura.fi (Ei puhelintilauksia!)

”Nykyinen maailma on kiperä ja kopera kuin pukin sarvi” Eljas Kotilainen ja Koiramäen jättiperhe

Vuoden 2004 sukulehdessä kerrottiin Sukevan kylän Koiramäen talon suurperheestä. Eljas Kotilaisen lapsuudessa perheeseen kuului 32 henkeä ja syömässä oli enimmillään 60 ihmistä. Näin Eljas kertoi lehtihaastattelussa 50-luvulla:

■ Riitta Kitkiöjoki

”On tämä nykyaika kummallista, kun ei tahdo saada työväkeä mistään, alin-omaa puhutaan työttömyydestäkin. Toista se oli ennen vanhaan Sukevan Koira- ja Piikamäessä, kun viidentoista hengen voimalla lähdettiin riihtä puimaan ja kaskan hakkuu- ja viertoaikaan oli syömässä yhdellä aikaa 60 henkeä.”

Näin kertoili eräänä iltapuhteena lähes 80-vuotias Hirvelän talon isäntä maanviljelijä Eljas Kotilainen (18.2.1878–13.2.1963) Iisalmen Taipaleessa. Hän muistelee aikaa Koiramäen suurtaloudessa sekä sen hajoamista.

”Lapsuuskodissani Sukevan Koiramäessä oli talonväkeä 32 henkeä. Siinä asui isäni kolmen veljensä kanssa. Mieleeni on jäänyt

kaksi suurta tupaa ja niiden välissä pitkä porstua. Osan sedistäni jäädessä Koiramäelle, muutti isäni Mikko joukkoineen Piikamäelle noin kuuden kilometrin päähän Koiramäestä. Ennen meidän tuloamme oli Piikamäessä mahtava hirsinen kartano (pihapiiri). Hirret oli veistetty sellaisista puista, joitten latvojen vahvuus oli 24 tuumaa (61cm). Koko tämä komeus, kaikki rakennukset paloivat ja tilalle pystytettiin uusi kartano (pihapiiri). Harvoin nykyaikana enää näkee sellaisia jykeviä maalaispirttejä.”

”Lähin naapuri oli kilometrin päässä ja seuraavaan oli matkaa kuusi kilometriä. Tiet olivat melkein olemattomia. Kirkkoon täytyi lähteä jo perjantaina tai varhain lauantaiamuna, sillä Sukevalla ei vielä silloin ollut kirkkoa, vaan oli mentävä Iisalmen

maaseurakunnan kirkkoon. Lauantaina toimitettiin kaupunkiasiat ja sen jälkeen mentiin Naulalammille, joka oli piikamäkeläisten vakituinen kirkkokortteeri. Noin 20-vuotiaana olin vakituinen ’kirkkokuski’ ja kävin kesän aikana 11 kertaa kirkolla. Niihin aikoihin saarnasi Iisalmen kirkossa itse ’Ukko Ruuhveltti’ (H. G. Theodor Brofeldt, 1837–1914, kirjailija Juhani Ahon isä) ja veisuusta piti huolen kanttori Hahl.

”Joulukirkossa käynti oli aivan erikoinen tapaus. Silloin meiltäkin lähdettiin ajamaan kolmella hevosella. Mukaan otettiin evästä, josta sitten Jouluaamuna oli tapana syöttää myös kirkkokortteerin väki. Meilläkin oli mukana lampaan nivuset, sianlihaa ja piimäpurakka. Kun päästiin hyvälle tielle, ajettiin kilpaa. Kerran sattui sellainen rajua varsah-

Koiramäki ajan syömässä ilmakuvassa vuodelta 1961. Taustalla näkyvät aitat ja vasemmalla oleva riihi ovat vielä alkuperäisen Koiramäen rakennuksia. Nykyinen asuinrakennus on vuonna 1935 veistetty alkuperäisen Koiramäen pirtin hirsistä. Kirvesmiehinä toimivat Antti Lehtola ja Jussi Mulari. Muurin muurasi liuskekivistä Saramäen Antti eli Antti Rönkkö. Uuniin sopii 1,2 metriä pitkät halot. Navetta on valmistunut 1929 ja se on tehty sementtitiilistä.

Jaikoa sivulta 9 Haastattelin myös elossa olevia vanhimman pään sukulaisiani. Kiertelin myös hautausmailla hakemassa tietoja hautakivistä. Näin kirjoittelin käsin A3-kokoiselle ruutupaperille sukupolven toisensa jälkeen eli vanhemmat ja heidän lapsensa keskeisine tietoineen aina yhdelle arkille. Näin minulle muodostui usean kymmenen arkin nippu.

Sukututkimuskurssi opetti tiedon hakua

Olin siis varsin alussa harrastukseni kanssa huomattavasti paikallislehdessä ilmoituksen sukututkimuskurssista, jonka järjestäjänä oli Saarijärven Sukututkimusseura. Muutamien illan pituinen kurssi ohjasi toimeni oikeille jäljille eli mitä sukututkimus on ja ”mistä löytää mitään”. Liityin luonnollisesti jäseneksi seuraan, joka kuluvana vuonna täyttää 20 vuotta.

Eipä aikaakaan, kun sukuseuran omat mikrofilmit (kirkonarkistot: rippikirjat, lastenkirjat, syntyneet, vihityt, kuolleet, muuttokirjat, pitäjänkokousten pöytäkirjat, perunkirjoitukset, sotilasasiat jne.) alkoivat tulla tutuiksi. Myös kaupungin seurakunnan mikrofilmien osalta kävi samoin.

Mikrofilmien tulkinta vaatii opiskelua

Mikrofilmien selailun alkuvaiheessa kävi selväksi, että näiden sisältämien arkistolähteiden oikea tulkinta edellytti opiskelua. Vuosisatoja

sitten käsinkirjoitetut kirkonkirjat olivat ruotsin ja latinan kielten sekä lyhenteiden ja eri aikakausien moninaisten käsialojen värjittämää, usein selvien virheiden tai väärinkäsitysten kirjotusta ”työmaata”. Hankinkin joitakin kirjoja, mm. Sirkka Karskelan ”Sukututkijan tietokirja” ja Erkki Arontauksen ”Askel sukututkimuksen pariin, Wanhan käsialan opas”, jotka auttoivat tielläni eteenpäin.

Mikrofilmien myötä henkilötietomäärä alkoi kasvaa huolestuttavasti jopa siinä määrin, että sen johdonmukainen käsittely alkoi olla työlästä. Niinpä aloin kiinnostua tietokoneen avulla ylläpidettävistä tiedoista. Sain tietää, että Suomessa oli muutamia näppäriä sukuohjelmia. Kolmella niistä on merkittävä osuus käyttäjäkunnassa. Valitsin SukuJutut-nimisen ohjelman, ja syötin siihen keräämäni tiedot. Ohjelma on (kuten varmaan sen kilpailijakin) todella monipuolinen. Se antaa mahdollisuudet vaikka minkälaiseen tutkimukseen ja aikanaan vaikkapa kuvitetun kirjan tekoon.

Johtopäätelmäni osoittautuivat oikeiksi

Totesin muutaman kuukauden tietoja kerättyäni, että rohkeasti alussa tekemäni johtopäätelmät olivat olleet oikeat. Isäni isän sukujuuret ulottuvat 1550-luvun lopun Sääminkiin (1973 lakkautettu kunta Savonlinnan kupeella). Tuo suku (Laiha) asutti Summasjärven molemmat rannat

pääosin. Näitä sukulaisia (mm. Hänninen, Takala, Luotola) asuu runsaasti vieläkin alkuperäisillä paikoilla maanviljelystä harjoittaen.

Olikin luonnollista, että seuraava askel ja mielenkiinnon kohde oli selvittää Laihan tilan kohtalo vuosisatojen saatossa eli tilan halkomiset ja lohkomiset. Asiaa selvittelin Keski-Suomen maakunta-arkiston vieressä Jyväskylässä olevan Maanmittauslaitoksen arkiston maarekisterikirjasta (vuodet 1801–1984) ja Jyväskylässä sijaitsevan Keski-Suomen maanmittaustoimiston rekisteristä vuodet 1801–2006). Näitä vanhempia tietoja löytyi Saarijärven historia -teoksista.

Näin olin saanut pääpiirtein henkilö- ja tilatiedot käyttööni. Tähän oli aikaa kulunut hieman toista vuotta. Nyt on tietojen tarkistamisen aika. Syvälle 1500–1700-luvuille tietojen penkomiseen olisi edellytyksenä perehtyminen ainakin vanhoihin käsialoihin, arkistotutkimukseen ja moniin yksityiskohtiin. Tämä edellyttäneen itseopiskelun lisäksi asiantuntijoiden vetämien kurssien käymistä.

Sukukirjakin saattaa tästä syntyä

Jo tällainen pintapuolinenkin sukututkimus antaa paljon. Syntyy lukuisia mielenkiintoisia ja uusia tuttavuuksia, asuinkunnan historia avautuu uudella tapaa ja elinympäristö rikastuu. Saattaapa lopputuloksena olla joskus sukukirja, joka rikastuttaa kotiseutututkimustakin..

Luotettava vesihuollon ja
ympäristötekniikan rakentaja

VESIHUOLTOTEKNIikka
KOTILAINEN KY

Kiurunkatu 11
57230 SAVONLINNA
Puh. (015) 259 321
Aarre Kotilainen, 040 553 8936

KEULANMITAN
EDELÄ

Lue Auto Bild Suomesta, mistä muut autolehdet seuraavaksi kirjoittavat. Tilaa omasi netistä, www.autobild.fi

 SanomaMagazines
FINLAND

KAHDESTI KUUKAUDESSA: UUTUUSMALLIT • SKUUPIT • TESTIT • VERTAILUT • KUVAT • UUTISET • HINNAT • HYÖTYTIETO

OHITTAMATON

**Auto
Bild**
SUOMI

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura ry
Anneli Wallenius
Sinikuja 1 C
01620 VANTAA

Tervetuloa Kotilaisten syystapaamiseen Marttatalolle Helsinkiin

Lauantaina 25.11.2006 klo 15.00
Uudenmaankatu 24 A 6 krs. Helsinki

Ohjelmassa on perinteiseen tapaan:

- * Suvun kuulumisia
- * Yhteislaulua
- * Vapaata seurustelua ja yhdessäoloa
- * Arpajaiset, joihin toivomme arpajaisvoittoja
- * Tarjoamme kinkku- ja kasvispiirakkaa juomineen sekä jälkiruoaksi kahvia ja luumukakkua. Tarjoilun hinta on 12 euroa aikuisilta ja 6 euroa lapsilta (alle 10 vuotta)

Pyydämme sitovia ilmoittautumisia ensitilassa, kuitenkin viimeistään sunnuntaina 19.11.2006.

Anna-Kaarina Pirttiniemi puh. (019) 688 9045
Anneli Wallenius puh. (09) 878 1890
tai 050 591 4557

Kerrothan sukutapaamisesta myös niille
sukulaisille, jotka eivät ole saaneet lehteä.

**Lämpimästi tervetuloa läheltä ja kaukaa
Kotilaisten yhteiseen illanviettoon!**
